

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 7ης Σεπτεμβρίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως – Δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση – Εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα – Προστασία του σκοπού έρευνας – Οδηγία 98/34/ΕΚ – Άρθρα 8 και 9 – Εμπεριστατωμένη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με σχέδιο τεχνικού κανόνα – Άρνηση προσβάσεως»

Στην υπόθεση C-331/15 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 3 Ιουλίου 2015,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda και F. Fize,

αναιρεσείουσα,

υποστηριζόμενη από την:

Τσεχική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil και D. Hadroušek,

παρεμβαίνουσα στη διαδικασία αναιρέσεως,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

Carl Schlyter, κάτοικος Linköping (Σουηδία), εκπροσωπούμενος από τους S. Schubert, Rechtsanwalt, και O. W. Brouwer, advocaat,

προσφεύγων πρωτοδίκως,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J. Baquero Cruz και A. Tokár καθώς και από την F. Clotuche-Duvieusart,

καθής πρωτοδίκως,

Δημοκρατία της Φινλανδίας, εκπροσωπούμενη από τον S. Hartikainen,

Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από τις C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson και A. Falk, καθώς και από τους E. Karlsson και L. Swedenborg,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász (εισηγητή), C. Vajda, K. Jürimäe και K. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Wathelet

γραμματέας: K. Malacek, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζήτησεως της 8ης Φεβρουαρίου 2017,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Απριλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτηση αναίρεσεως η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Απριλίου 2015, Schlyter κατά Επιτροπής (T-402/12, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:209), με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 2012, περί απορρίψεως, κατά την περίοδο status quo, της προσβάσεως στην εμπεριστατωμένη γνώμη της Επιτροπής σχετικά με σχέδιο αποφάσεως που αφορούσε το περιεχόμενο και τις προϋποθέσεις υποβολής της ετήσιας δηλώσεως ουσιών σε νανοσωματιδιακή μορφή (2011/673/F) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το οποίο είχαν κοινοποιήσει στην Επιτροπή οι γαλλικές αρχές, κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (ΕΕ 1998, L 204, σ. 37), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/48/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998 (ΕΕ 1998, L 217, σ. 18) (στο εξής: οδηγία 98/34).

I. Το νομικό πλαίσιο

1. Η οδηγία 98/34

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 3, 6, 7 και 9 της οδηγίας 98/34 έχουν ως εξής:
 - «(3) [εκτιμώντας] ότι, για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, κρίνεται σκόπιμο να διασφαλισθεί μεγαλύτερη διαφάνεια στις εθνικές πρωτοβουλίες που αφορούν τη θέσπιση τεχνικών προτύπων ή κανονισμών·
 - [...]
 - (6) ότι όλα τα κράτη μέλη πρέπει, επίσης, να πληροφορούνται τους τεχνικούς κανονισμούς που σχεδιάζονται από άλλο κράτος μέλος·
 - (7) ότι η εσωτερική αγορά στόχο έχει να διασφαλίσει ένα περιβάλλον ευνοϊκό για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων· ότι, για να εκμεταλλευτούν καλύτερα οι επιχειρήσεις τα πλεονεκτήματα της αγοράς αυτής, πρέπει να υπάρχει ιδίως μεγαλύτερη ενημέρωση· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα στους επιχειρηματικούς κύκλους να κάνουν γνωστές τις

εκτιμήσεις τους για τις επιπτώσεις των εθνικών τεχνικών κανονισμών που προτείνονται από άλλα κράτη μέλη μέσω της τακτικής δημοσίευσης των τίτλων των κοινοποιούμενων σχεδίων, καθώς και μέσω των διατάξεων που αφορούν την εμπιστευτικότητα των σχεδίων αυτών·

[...]

(9) ότι, όσον αφορά τους τεχνικούς κανονισμούς για τα προϊόντα, τα μέτρα με τα οποία θα διασφαλισθεί η καλή λειτουργία ή εμβάθυνση της αγοράς προϋποθέτουν ιδίως μεγαλύτερη διαφάνεια των εθνικών προθέσεων, καθώς και επέκταση των αιτίων και όρων εκτίμησης του αποτελέσματος που μπορούν να έχουν οι προτεινόμενοι κανονισμοί, στην αγορά·

[...]».

3 Το άρθρο 8 της οδηγίας 98/34 ορίζει τα εξής:

«1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, τα κράτη μέλη γνωστοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα, εκτός αν πρόκειται απλώς για αυτούσια μεταφορά ενός διεθνούς ή ευρωπαϊκού προτύπου, οπότε αρκεί μια απλή πληροφόρηση ως προς το συγκεκριμένο πρότυπο· επίσης, απευθύνουν στην Επιτροπή κοινοποίηση σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η θέσπιση ενός τέτοιου τεχνικού κανόνα, εκτός εάν οι λόγοι αυτοί συνάγονται ήδη από το ίδιο το σχέδιο.

[...]

Η Επιτροπή, μόλις της γνωστοποιηθούν τα σχέδια τεχνικού κανόνα και όλα τα σχετικά έγγραφα, τα θέτει υπόψη των λοιπών κρατών μελών. [...]

Όταν πρόκειται για τις τεχνικές προδιαγραφές [...], οι παρατηρήσεις ή οι εμπεριστατωμένες γνώμες της Επιτροπής ή των κρατών μελών μπορούν να αφορούν μόνο τις πτυχές του μέτρου οι οποίες ενδεχομένως αποτελούν εμπόδιο για τις συναλλαγές ή προκειμένου για τους κανόνες σχετικά με τις υπηρεσίες, την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών ή την ελευθερία εγκατάστασης των φορέων παροχής υπηρεσιών και όχι τη φορολογική ή οικονομική του πτυχή.

2. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν προς το κράτος μέλος που γνωστοποίησε σχέδιο τεχνικού κανόνα, παρατηρήσεις που το εν λόγω κράτος μέλος θα λάβει υπόψη στο μέτρο του δυνατού, αργότερα, κατά την τελική διατύπωση του τεχνικού κανόνα.

3. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν το ταχύτερο στην Επιτροπή το οριστικό κείμενο ενός τεχνικού κανόνα.

4. Οι πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου δεν είναι εμπιστευτικές, εκτός εάν το ζητήσει ρητώς το κράτος μέλος που πραγματοποιεί την κοινοποίηση. Κάθε τέτοια αίτηση πρέπει να αιτιολογείται.

[...]»

4 Το άρθρο 9 της ίδιας οδηγίας προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα για τρεις μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

2. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν:

[...]

- με την επιφύλαξη των παραγράφων 3, 4 και 5, κατά έξι μήνες την έγκριση οιασδήποτε άλλου σχεδίου τεχνικού κανόνα (εξαιρουμένων των σχεδίων όσον αφορά τις υπηρεσίες),

από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της γνωστοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, εφόσον η Επιτροπή ή ένα άλλο κράτος μέλος διατυπώσει, εντός τριών μηνών από την ημερομηνία αυτή, εμπεριστατωμένη γνώμη σύμφωνα με την οποία το προτεινόμενο μέτρο παρουσιάζει πτυχές που μπορούν να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς.

[...]

Το οικείο κράτος μέλος αναφέρει στην Επιτροπή τη συνέχεια που προτίθεται να δώσει στις εμπεριστατωμένες γνώμες. Η Επιτροπή σχολιάζει την αντίδραση αυτή.

[...]

3. Τα κράτη μέλη αναβάλλουν την έγκριση ενός σχεδίου τεχνικού κανόνα, με εξαίρεση τα σχέδια τα σχετικά με τις υπηρεσίες, κατά δώδεκα μήνες από την ημερομηνία παραλαβής από την Επιτροπή της ανακοίνωσης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1, εάν, εντός των τριών μηνών που ακολουθούν την ημερομηνία αυτή, η Επιτροπή γνωστοποιήσει την πρόθεσή της να προτείνει ή να εκδώσει οδηγία, κανονισμό ή απόφαση για το θέμα αυτό σύμφωνα με το άρθρο [288 ΣΛΕΕ].»

2. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001

- 5 Κατά την αιτιολογική σκέψη 6 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), «[θα] πρέπει να εξασφαλισθεί ευρύτερη πρόσβαση σε έγγραφα όταν τα θεσμικά όργανα ενεργούν ως νομοθέτες, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων κατά τις οποίες ενεργούν κατόπιν εκχωρήσεως εξουσιών, ενώ συγχρόνως θα πρέπει να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας λήψης αποφάσεων του οικείου οργάνου. Αυτά τα έγγραφα θα πρέπει να είναι άμεσα προσβάσιμα στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό».
- 6 Το άρθρο 1 του κανονισμού 1049/2001 φέρει τον τίτλο «Αντικείμενο» και προβλέπει τα εξής:
 - «Σκοπός του παρόντος κανονισμού είναι:
 - α) να καθορίσει τις αρχές, τους όρους και τους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος, που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής [...] όπως προβλέπεται στο άρθρο [15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ], ώστε να εξασφαλίζεται όσο το δυνατόν ευρύτερη πρόσβαση στα έγγραφα·
 - β) να θεσπίζει κανόνες διασφαλίζοντες την ευχερέστερη δυνατή άσκηση του εν λόγω δικαιώματος, και
 - γ) να προωθήσει ορθή διοικητική πρακτική ως προς την πρόσβαση στα έγγραφα.»

- 7 Το άρθρο 2 του ως άνω κανονισμού φέρει τον τίτλο «Δικαιούχοι και πεδίο εφαρμογής» και ορίζει τα εξής:

«1. Κάθε πολίτης της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που κατοικεί ή έχει την έδρα του σε ένα κράτος μέλος έχει δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα των θεσμικών οργάνων, υπό την επιφύλαξη των αρχών, όρων και περιορισμών που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

[...]

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε όλα τα έγγραφα εις χείρας θεσμικού οργάνου, δηλαδή σε όσα συντάσσονται ή παραλαμβάνονται από αυτό και βρίσκονται στην κατοχή του, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

[...]»

- 8 Το άρθρο 4 του εν λόγω κανονισμού φέρει τον τίτλο «Ορισμοί» και προβλέπει τα εξής:

«1. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

α) του δημόσιου συμφέροντος, όσον αφορά:

- τη δημόσια ασφάλεια,
- την άμυνα και τις στρατιωτικές υποθέσεις,
- τις διεθνείς σχέσεις,
- τη δημοσιονομική, νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους,

β) της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σ' ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

- των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,
- των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,
- του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητουμένου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες

σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν και μετά την περίοδο αυτή.»

II. Το ιστορικό της διαφοράς

- 9 Στις 29 Δεκεμβρίου 2011 οι γαλλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα προς το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34, σχέδιο αποφάσεως που αφορούσε το περιεχόμενο και τις προϋποθέσεις υποβολής της ετήσιας δηλώσεως ουσιών σε ναυοσωματιδιακή μορφή.
- 10 Στις 30 Μαρτίου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε εμπεριστατωμένη γνώμη, με αποτέλεσμα, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 98/34, να παραταθεί κατά τρεις επιπλέον μήνες η αρχική περίοδος status quo (στο εξής: επίμαχη εμπεριστατωμένη γνώμη).
- 11 Με επιστολή της 16ης Απριλίου 2012, ήτοι κατά τη διάρκεια της περιόδου status quo ή αναβολής, ο Carl Schlyter υπέβαλε αίτηση προσβάσεως στην επίμαχη εμπεριστατωμένη γνώμη. Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή με επιστολή της 7ης Μαΐου 2012 και ο C. Schlyter υπέβαλε στις 29 Μαΐου 2012 επιβεβαιωτική αίτηση, ζητώντας από την Επιτροπή να αναθεωρήσει τη θέση της.
- 12 Στις 27 Ιουνίου 2012 η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, απέρριψε την επιβεβαιωτική αίτηση του C. Schlyter.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 2012 ο C. Schlyter ζήτησε την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Προς στήριξη της προσφυγής προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως.
- 14 Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως ο C. Schlyter υποστήριξε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006, L 264, σ. 13). Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως ο C. Schlyter προσήψε στην Επιτροπή πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και έλλειψη αιτιολογίας κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, in fine, του κανονισμού 1049/2001 και στο άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 1367/2006. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ο C. Schlyter υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και έλλειψη αιτιολογίας ως προς την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001.
- 15 Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η εμπεριστατωμένη γνώμη που εκδίδει η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 δεν συνιστά έρευνα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και, επικουρικώς, ότι η δημοσιοποίηση εμπεριστατωμένης γνώμης κατά την περίοδο status quo δεν θίγει κατ' ανάγκη τον σκοπό της εν λόγω διαδικασίας.
- 16 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.

IV. Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 17 Με την αίτηση αναίρεσεως η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο και να καταδικάσει τον C. Schlyter στα δικαστικά έξοδα.
- 18 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να απορρίψει την προσφυγή και να καταδικάσει τον C. Schlyter στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Ο C. Schlyter ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναίρεσεως και να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης.
- 20 Η Δημοκρατία της Φινλανδίας ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναίρεσεως.
- 21 Το Βασίλειο της Σουηδίας ζητεί από το Δικαστήριο να επικυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να απορρίψει την αίτηση αναίρεσεως.
- 22 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 29ης Οκτωβρίου 2015 επετράπη στην Τσεχική Δημοκρατία να παρέμβει υπέρ της Γαλλικής Δημοκρατίας. Η Τσεχική Δημοκρατία ζητεί από το Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση σύμφωνη με το αίτημα της Γαλλικής Δημοκρατίας ή, ενδεχομένως, της Επιτροπής.

V. Επί της αιτήσεως αναίρεσεως

- 23 Πρέπει να προηγηθεί η εξέταση των ενστάσεων απαραδέκτου που προέβαλε ο C. Schlyter για ορισμένα επιχειρήματα της αιτήσεως αναίρεσεως και να εξετασθεί εν συνεχεία ο μοναδικός λόγος αναίρεσεως που αφορά την ουσία.

1. Επί των ενστάσεων απαραδέκτου

1. Επιχειρήματα των διαδίκων

- 24 Ο C. Schlyter προβάλλει ένσταση απαραδέκτου για διάφορα επιχειρήματα της αιτήσεως αναίρεσεως.
- 25 Καταρχάς, θεωρεί ότι το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας περί ελλείψεως συνοχής μεταξύ του ορισμού της έννοιας της «έρευνας» που έγινε δεκτός στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και της λύσεως που προκρίθηκε στην απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, *Spirlea* κατά Επιτροπής (T-306/12, EU:T:2014:816), σχετικά με τις διαδικασίες EU Pilot, είναι απαράδεκτο, καθόσον το επιχείρημα αυτό αποτελεί νέο λόγο ο οποίος έπρεπε να είχε προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Κατά τον C. Schlyter, οι διαδικασίες EU Pilot χρησιμοποιούνται ήδη από το 2008 και, ως εκ τούτου, το ανωτέρω επιχείρημα, που στηρίζεται σε σύγκριση μεταξύ των διαφόρων αυτών διαδικασιών, θα μπορούσε να έχει προβληθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 26 Περαιτέρω, ο C. Schlyter υποστηρίζει ότι είναι απαράδεκτο το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι η Επιτροπή, προκειμένου να κρίνει αν ένα σχέδιο τεχνικού κανόνα είναι σύμφωνο προς τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς, συχνά προβαίνει σε συλλογή στοιχείων, διότι κατά το αναιρετικό στάδιο δεν μπορεί πλέον να εξετασθεί αιτίαση κατά πραγματικής διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου.
- 27 Τέλος, κατά τον C. Schlyter, το επιχείρημα ότι η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπεριστατωμένης γνώμης, καθόσον θα μπορούσε να επηρεάσει τη διαπραγμάτευση και να προκαλέσει πίεση εκ μέρους της κοινής γνώμης, θα υπονόμει την ποιότητα του διαλόγου μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου

κράτους μέλους προβάλλεται απαραδέκτως κατά το αναιρετικό στάδιο, δεδομένου ότι ο C. Schlyter είχε ζητήσει ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου να δικαιολογήσει η Γαλλική Δημοκρατία την ύπαρξη ενός τέτοιου ζημιολόγου αποτελέσματος. Ωστόσο, το εν λόγω κράτος μέλος δεν έδωσε κάποια σχετική απάντηση, περιοριζόμενο απλώς να αναφερθεί στις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην υπόθεση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2009:520), χωρίς να εξηγεί με ποιον τρόπο οι προτάσεις αυτές ασκούν επιρροή στην παρούσα υπόθεση. Όλα τα στοιχεία προς στήριξη του εν λόγω επιχειρήματος έπρεπε, όμως, να έχουν παρουσιαστεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

28 Η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι τα τρία αυτά επιχειρήματα είναι παραδεκτά.

2. Εκτίμηση του Δικαστηρίου

29 Ως προς τις ανωτέρω ενστάσεις απαραδέκτου επισημαίνεται, πρώτον, ότι από τη σκέψη 52 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Γαλλική Δημοκρατία υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 πρέπει να χαρακτηριστεί ως «έρευνα» και ότι η έκδοση εμπεριστατωμένης γνώμης από την Επιτροπή στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας αποτελεί έρευνα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, το εν λόγω κράτος μέλος επιδιώκει να αποδείξει, επικαλούμενο έλλειψη συνοχής μεταξύ της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και της αποφάσεως της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, Spirlea κατά Επιτροπής (T-306/12, EU:T:2014:816), ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που δεν χαρακτήρισε τη διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 ως «έρευνα», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Το επιχείρημα αυτό δεν αποτελεί νέο λόγο, αλλά συμπληρώνει λόγο που είχε ήδη παρουσιαστεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

30 Δεύτερον, διαπιστώνεται ότι το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι η Επιτροπή συχνά προβαίνει σε συγκέντρωση πραγματικών στοιχείων προκειμένου να κρίνει αν ένα σχέδιο τεχνικού κανόνα είναι σύμφωνο προς τους κανόνες της εσωτερικής αγοράς δεν συνιστά αιτίαση κατά πραγματικής διαπιστώσεως του Γενικού Δικαστηρίου για συγκεκριμένη διαδικασία που διεξήχθη από την Επιτροπή, αλλά αφορά τον χαρακτηρισμό της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 ως «έρευνας», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση του κανονισμού 1049/2001, πρόκειται δηλαδή για νομικό ζήτημα.

31 Τρίτον, υπενθυμίζεται, αφενός, ότι κατά τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως η Επιτροπή δικαιολόγησε στην προσβαλλόμενη απόφαση την εφαρμογή, στην υπό κρίση περίπτωση, του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 με το σκεπτικό ότι η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπεριστατωμένης γνώμης κατά την περίοδο status quo θα επηρέαζε τη βούληση της Γαλλικής Δημοκρατίας να συνεργασθεί μαζί της σε κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Αφετέρου, από το υπόμνημα παρεμβάσεως που κατέθεσε πρωτοδίκως η Γαλλική Δημοκρατία προκύπτει ότι ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου είχε υποστηρίξει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έχει ρόλο ανακριτικής φύσεως στο πλαίσιο του διμερούς διαλόγου που προβλέπεται από την οδηγία 98/34, για τον οποίο υφίσταται απαίτηση εμπιστευτικότητας που διευκολύνει έναν φιλικό διακανονισμό της διαφοράς μεταξύ του εν λόγω θεσμικού οργάνου και του οικείου κράτους μέλους, χωρίς την πίεση της κοινής γνώμης. Εντός αυτού του πλαισίου η Γαλλική Δημοκρατία, επικαλούμενη εμμέσως αναλογία μεταξύ της παρούσας υποθέσεως και της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), αναφέρθηκε στις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott στην τελευταία αυτή υπόθεση, προκειμένου να στηρίξει το επιχείρημά της ότι απαιτείται να διατηρηθεί κάποιος βαθμός εμπιστευτικότητας, ώστε να μη διαταράσσονται οι διαπραγματεύσεις μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους. Η ενίσχυση του επιχειρήματος αυτού, το οποίο είχε αναπτυχθεί ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, είναι παραδεκτή κατά το αναιρετικό στάδιο.

- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να απορριφθούν οι ενστάσεις απαραδέκτου που προέβαλε ο C. Schlyter.

2. Επί της ουσίας

- 33 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει έναν μοναδικό λόγο. Ο μοναδικός λόγος αναιρέσεως διαιρείται σε δύο σκέλη.

1. Επί του πρώτου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Η Γαλλική Δημοκρατία, υποστηριζόμενη από την Τσεχική Δημοκρατία και την Επιτροπή, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 δεν συνιστά «έρευνα» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 35 Ο C. Schlyter, υποστηριζόμενος από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας και από το Βασίλειο της Σουηδίας, υποστηρίζει, πρώτον, ότι δεν είναι βάσιμη η αιτίαση της Γαλλικής Δημοκρατίας ότι η έννοια της «έρευνας» που μνημονεύεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν στηρίζεται σε κανένα από τους ορισμούς που διατυπώνονται στον κανονισμό 1049/2001, την οδηγία 98/34 ή τη νομολογία.
- 36 Δεύτερον, ο C. Schlyter φρονεί ότι το επιχείρημα της Γαλλικής Δημοκρατίας περί ασυνέπειας μεταξύ της εφαρμογής της έννοιας της «έρευνας» στην προσβαλλόμενη απόφαση και της λύσεως που έγινε δεκτή στην απόφαση της 25ης Σεπτεμβρίου 2014, Spīrlea κατά Επιτροπής (T-306/12, EU:T:2014:816), σχετικά με τη διαδικασία EU Pilot, προβάλλεται αλυσιτελώς και είναι αβάσιμο.
- 37 Τρίτον, κατά τον C. Schlyter, εσφαλμένα η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι, σε περίπτωση που το Δικαστήριο ενέκρινε τον ορισμό της έννοιας της «έρευνας» που περιγράφεται στη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 θα ανταποκρινόταν στον ορισμό αυτό.
- 38 Τέλος, τέταρτον, ο C. Schlyter υποστηρίζει ότι από κανένα στοιχείο της αποφάσεως της 16ης Ιουλίου 2015, ClientEarth κατά Επιτροπής (C-612/13 P, EU:C:2015:486), δεν συνάγεται ότι η έννοια της «έρευνας» δεν είναι δυνατόν να οριστεί κατά τρόπο περιοριστικό. Εξάλλου, από την απόφαση αυτή ουδόλως προκύπτει ότι κάθε μέτρο που λαμβάνεται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της ιδιότητάς της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών συνιστά έρευνα.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 39 Το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι η Επιτροπή, επικαλούμενη το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση στην επίμαχη εμπεριστατωμένη γνώμη με την αιτιολογία ότι η δημοσιοποίησή της θα μπορούσε να θίξει τον σκοπό έρευνας, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεδομένου ότι εμπεριστατωμένη γνώμη που εκδίδει η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 –λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της και του πλαισίου εντός του οποίου εκδίδεται– δεν συνιστά «έρευνα», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 40 Προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε αν η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 και οι εμπεριστατωμένες γνώμες που εκδίδονται στο πλαίσιο μιας τέτοιας διαδικασίας εμπίπτουν ή όχι στην έννοια της «έρευνας», όπως αυτή ορίζεται στη σκέψη 53 της

αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ως έννοια που καλύπτει «τόσο το σύνολο των ερευνών που διενεργούνται από την αρμόδια αρχή για να αποδειχθεί η ύπαρξη της παραβάσεως όσο και τη διαδικασία με την οποία η διοίκηση συγκεντρώνει πληροφορίες και εξακριβώνει ορισμένα στοιχεία πριν λάβει απόφαση».

- 41 Μολονότι το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο του οποίου η γνωστοποίηση θα έθιγε, μεταξύ άλλων, την προστασία του σκοπού έρευνας, η κατά τη διάταξη αυτή έννοια της «έρευνας» δεν ορίζεται από τον εν λόγω κανονισμό.
- 42 Διαπιστώνεται, επιπλέον, ότι ούτε στη νομολογία του Δικαστηρίου έχει διατυπωθεί γενικός ορισμός της έννοιας αυτής.
- 43 Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή αμφισβητούν τον ορισμό της εν λόγω έννοιας που διατυπώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και προβάλλουν ότι ο ορισμός αυτός είναι υπέρμετρα περιοριστικός. Υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι δεν υπάρχει λόγος η έννοια της «έρευνας» να περιοριστεί, αφενός, στις έρευνες που διενεργεί μια αρχή για να αποδείξει την ύπαρξη παραβάσεως ή παρατυπίας και, αφετέρου, στις διαδικασίες για τη συλλογή και την εξακρίβωση στοιχείων προκειμένου να ληφθεί απόφαση.
- 44 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να γίνει δεκτό.
- 45 Επισημαίνεται, ως προς το ζήτημα αυτό, ότι η έννοια της έρευνας που απαντά στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 είναι αυτοτελής έννοια του δικαίου της Ένωσης που πρέπει να ερμηνεύεται, ιδίως, βάσει του συνήθους της νοήματος και του πλαισίου εντός του οποίου εντάσσεται (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 9ης Μαρτίου 2010, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-518/07, EU:C:2010:125, σκέψη 18, καθώς και της 3ης Οκτωβρίου 2013, Inuit Tapiriit Kanatami κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 50).
- 46 Χωρίς να απαιτείται να υπάρξει εξαντλητικός ορισμός της έννοιας της «έρευνας» κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, πρέπει να θεωρηθεί ότι αποτελεί έρευνα μια δομημένη και τυποποιημένη διαδικασία της Επιτροπής με αντικείμενο τη συλλογή και την ανάλυση πληροφοριών προκειμένου το εν λόγω θεσμικό όργανο να μπορέσει να λάβει θέση στο πλαίσιο της ασκήσεως των αρμοδιοτήτων που του απονέμουν οι Συνθήκες ΕΕ και ΛΕΕ.
- 47 Η διαδικασία αυτή δεν χρειάζεται κατ' ανάγκη να σκοπεί στον εντοπισμό ή τη δίωξη παραβάσεως ή παρατυπίας. Η έννοια της «έρευνας» μπορεί να καλύπτει επίσης τη δραστηριότητα της Επιτροπής που σκοπεί στη διαπίστωση πραγματικών περιστατικών προκειμένου να αξιολογηθεί μια συγκεκριμένη κατάσταση.
- 48 Ομοίως, για να χαρακτηριστεί μια διαδικασία ως «έρευνα» δεν απαιτείται η θέση που υιοθετεί η Επιτροπή στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων της να λαμβάνει τη μορφή αποφάσεως κατά την έννοια του άρθρου 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η θέση της Επιτροπής μπορεί να λαμβάνει, μεταξύ άλλων, και τη μορφή εκθέσεως ή συστάσεως.
- 49 Εν προκειμένω, παρατηρείται ότι τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 98/34 καθορίζουν τη διαδικαστική αλληλουχία για την κοινοποίηση σχεδίου τεχνικού κανόνα από το κράτος μέλος και την έκδοση σχετικής εμπεριστατωμένης γνώμης από την Επιτροπή. Συνεπώς, η οδηγία αυτή προβλέπει μια δομημένη και τυποποιημένη διαδικασία.
- 50 Περαιτέρω, τόσο από τον τίτλο όσο και από τις διατάξεις της οδηγίας αυτής προκύπτει ότι η διαδικασία που προβλέπει αφορά τη συλλογή και την ανάλυση πληροφοριών. Ειδικότερα, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη δεν γνωστοποιούν στην Επιτροπή μόνο τα σχέδια τεχνικών κανόνων αλλά, εάν χρειάζεται, γνωστοποιούν και τους λόγους για τους

οποίους είναι αναγκαία η θέσπιση ενός τέτοιου τεχνικού κανόνα, καθώς και το κείμενο των βασικών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που αφορούν κατά κύριο και άμεσο τρόπο τον τεχνικό κανόνα.

- 51 Επισημαίνεται ως προς το ζήτημα αυτό ότι –σε αντίθεση προς όσα έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 56 και 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως–, για να κριθεί αν μια διαδικασία πρέπει να χαρακτηριστεί ως «έρευνα», δεν ασκεί επιρροή το κατά πόσον η ίδια η Επιτροπή ζητεί από τα κράτη μέλη πληροφορίες ή λαμβάνει τις πληροφορίες αυτές βάσει κανονιστικής ρυθμίσεως.
- 52 Τέλος, εμπειριστατωμένη γνώμη που εκδίδεται από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, της οδηγίας 98/34 αποτελεί επίσημο μέτρο που αποτυπώνει τη νομική θέση την οποία υιοθετεί το εν λόγω θεσμικό όργανο ως προς το συμβατό του κοινοποιούμενου από το κράτος μέλος σχεδίου τεχνικού κανόνα, ιδίως, με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και την ελευθερία εγκαταστάσεως των επιχειρήσεων.
- 53 Συνεπώς, μια τέτοια γνώμη εμπίπτει στην έννοια της «έρευνας».
- 54 Υπό τις συνθήκες αυτές, είναι βάσιμη η αιτίαση που διατυπώνει η Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως, κατά την οποία η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η διαδικασία που διεξήχθη από την Επιτροπή βάσει των διατάξεων της οδηγίας 98/34 και η εμπειριστατωμένη γνώμη που εκδόθηκε από το θεσμικό αυτό όργανο δεν αποτελούν «έρευνα» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 55 Επομένως, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτό.

2. Επί του δευτέρου σκέλους του μοναδικού λόγου αναιρέσεως

1) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 84 έως 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, επικουρικώς, ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η εμπειριστατωμένη γνώμη που εκδίδει η Επιτροπή αποτελεί «έρευνα» κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπειριστατωμένης γνώμης δεν θίγει κατ' ανάγκη τον σκοπό της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34.
- 57 Το ανωτέρω κράτος μέλος υποστηρίζει, αφενός, ότι ο C. Schlyter, ως προσφεύγων πρωτοδίκως, δεν προέβαλε το επιχείρημα ότι, σε περίπτωση που η διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 αποτελεί έρευνα, η δημοσιοποίηση της εν λόγω εμπειριστατωμένης γνώμης δεν θα έθιγε τον σκοπό της έρευνας αυτής. Λόγος στηριζόμενος στο επιχείρημα αυτό δεν θα μπορούσε, όμως, κατά την άποψη του εν λόγω κράτους μέλους, να ληφθεί υπόψη αυτεπαγγέλτως, με αποτέλεσμα το Γενικό Δικαστήριο να σφάλει στο μέτρο που επικαλείται το επιχείρημα αυτό προς στήριξη της αποφάσεώς του.
- 58 Αφετέρου, η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει ότι στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο προέβη εσφαλμένα σε περιοριστική ερμηνεία του σκοπού της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34, καθώς η διαδικασία αυτή υπηρετεί επίσης τον σκοπό διασφαλίσεως της ποιότητας του διαλόγου μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους. Η απαίτηση εμπιστευτικότητας στη διαδικασία που προβλέπεται από την οδηγία 98/34, όπως αυτή που ισχύει στην προ της ασκήσεως προσφυγής λόγω παραβάσεως διαδικασία, σκοπεί στην προστασία της ποιότητας του διαλόγου αυτού, προκειμένου να υπάρξει φιλικός διακανονισμός.

- 59 Κατά την Επιτροπή, ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των διαπραγματεύσεων μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτος μέλους μετά την έκδοση εμπεριστατωμένης γνώμης είναι εγγενές στοιχείο της διαδικασίας βάσει της οδηγίας 98/34 και είναι αντίστοιχος με τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των διαπραγματεύσεων σε παρόμοιες διαδικασίες και ειδικότερα στο πλαίσιο διαδικασίας λόγω παραβάσεως. Η Επιτροπή φρονεί ότι το επιχείρημα του οποίου έγινε επίκληση στη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένο και ότι οι εν λόγω διαπραγματεύσεις πρέπει να προστατεύονται από κάθε εξωτερική πίεση, διότι η Επιτροπή επιχειρεί να πείσει το οικείο κράτος μέλος ότι το σχέδιο εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως έρχεται ενδεχομένως σε σύγκρουση με το δίκαιο της Ένωσης και, συχνά, προτείνει εναλλακτικές λύσεις. Αν το εν λόγω θεσμικό όργανο έπρεπε να αναμείνει την επίσημη κίνηση διαδικασίας παραβάσεως για να μπορεί ο διάλογος αυτός να υπαχθεί σε εμπιστευτική μεταχείριση, τούτο θα αποδυνάμωνε την προσφυγή στον προληπτικό έλεγχο και θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή υποστηρίζει, επίσης, ότι μια τέτοια κατάσταση θα έκανε αδιάλλακτη τη στάση των μερών και θα απομάκρυνε τη δυνατότητα λύσεως σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 60 Ο C. Schlyter, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας διαφωνούν με τα επιχειρήματα αυτά.

2) Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 61 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, για να δικαιολογηθεί η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η γνωστοποίηση, δεν αρκεί, καταρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα μνημονευόμενη στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001. Το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και πραγματικά το συμφέρον που προστατεύει η εξαίρεση του άρθρου αυτού (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 64 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 62 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 14 και 40 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δικαιολόγησε την εφαρμογή, στην υπό κρίση υπόθεση, του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, εξηγώντας ότι η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπεριστατωμένης γνώμης κατά την περίοδο status quo θα μείωνε τη βούληση της Γαλλικής Δημοκρατίας να συνεργασθεί μαζί της σε κλίμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Συνεπώς, η δημοσιοποίηση αυτή θα έθιγε την προστασία του σκοπού έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 63 Καταρχάς, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Γαλλική Δημοκρατία, το Γενικό Δικαστήριο, κρίνοντας στις σκέψεις 84 έως 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι, σε περίπτωση που η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 98/34 συνιστούσε έρευνα, η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπεριστατωμένης γνώμης δεν θα έθιγε κατ' ανάγκη τον σκοπό της διαδικασίας αυτής, απάντησε σε επιχείρημα το οποίο είχε υποβληθεί στην κρίση του.
- 64 Συγκεκριμένα, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 132 των προτάσεών του, από τη σκέψη 76 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η Γαλλική Δημοκρατία υποστήριξε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ότι δεν πρέπει να υποτιμάται ο αποσταθεροποιητικός ρόλος της δημοσιοποίησης ενδεχόμενων αιτιάσεων της Επιτροπής όσον αφορά το κοινοποιηθέν σχέδιο τεχνικού κανόνα πριν δοθεί στο οικείο κράτος μέλος η ευκαιρία να απαντήσει σε αυτές.
- 65 Σκοπός του επιχειρήματος αυτού της Γαλλικής Δημοκρατίας ήταν να στηρίξει τη θέση της Επιτροπής, η οποία υπομνήσθηκε στη σκέψη 77 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και παρατίθεται επίσης στο σημείο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η δημοσιοποίηση της επίμαχης εμπεριστατωμένης γνώμης κατά την περίοδο status quo θα ήταν επιζήμια για τις μεταγενέστερες συζητήσεις μεταξύ των μερών.

- 66 Συνεπώς, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το εν λόγω επιχείρημα ελήφθη υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Γενικό Δικαστήριο.
- 67 Δεύτερον, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα που προβάλλει κατ' αναίρεση η Γαλλική Δημοκρατία ότι η δημοσιοποίηση της εμπεριστατωμένης γνώμης θα έθιγε κατ' ανάγκη την ποιότητα του διαλόγου μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους για την επίτευξη φιλικού διακανονισμού.
- 68 Όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σκοπός της διαδικασίας που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 και, ιδίως, της εμπεριστατωμένης γνώμης που εκδίδεται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας είναι να αποτρέψουν την υιοθέτηση από τον εθνικό νομοθέτη τεχνικού κανόνα που θα δημιουργούσε εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή την ελευθερία εγκαταστάσεως των φορέων παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.
- 69 Ως προς τον σκοπό αυτό της οδηγίας 98/34, στις σκέψεις 37 και 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία η εν λόγω οδηγία προστατεύει, μέσω προληπτικού ελέγχου, την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών, καθώς και την ελευθερία εγκαταστάσεως των φορέων παροχής υπηρεσιών, ελευθερίες οι οποίες συγκαταλέγονται μεταξύ των θεμελίων της Ένωσης, και τόνισε ότι ο έλεγχος αυτός είναι σκόπιμος στο μέτρο που τεχνικοί κανόνες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω οδηγίας μπορούν να αποτελούν εμπόδιο στην κυκλοφορία εμπορευμάτων και υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών, το οποίο μπορεί να γίνει ανεκτό μόνον εφόσον είναι αναγκαίο για την ικανοποίηση επιτακτικών αναγκών προς εξυπηρέτηση σκοπού γενικού συμφέροντος (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 10ης Ιουλίου 2014, *Ivansson κ.λπ.*, C-307/13, EU:C:2014:2058, σκέψη 41 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 70 Στη σκέψη 87 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή γνωστοποιεί την εμπεριστατωμένη γνώμη της, κατά την οποία ορισμένες πτυχές σχεδίου τεχνικού κανόνα που έχει κοινοποιηθεί από κράτος μέλος μπορούν ενδεχομένως να δημιουργήσουν εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών και στην ελευθερία εγκαταστάσεως των φορέων παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, δεν θίγει κατ' ανάγκη τον σκοπό της διαδικασίας αυτής.
- 71 Τα στοιχεία που προβλήθηκαν από τη Γαλλική Δημοκρατία και την Επιτροπή δεν αποδεικνύουν ότι το συμπέρασμα αυτό είναι νομικά εσφαλμένο.
- 72 Αντιθέτως, επισημαίνεται ότι το σύστημα που προβλέπεται από την οδηγία 98/34 θεσπίζει απαίτηση διαφάνειας, η οποία συνηγορεί υπέρ του βασίμου του ανωτέρω συμπεράσματος.
- 73 Υπενθυμίζεται ότι το σύστημα που θεσπίζεται με την οδηγία 98/34, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 7 της οδηγίας αυτής, σκοπεί να καταστήσει δυνατή την καλύτερη εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων της εσωτερικής αγοράς από τις επιχειρήσεις, μέσω της τακτικής δημοσιεύσεως των τεχνικών κανονισμών που προτείνονται από τα κράτη μέλη και μέσω της παροχής στους οικείους φορείς της δυνατότητας να κάνουν γνωστές τις εκτιμήσεις τους για τις συνέπειες των εν λόγω κανονισμών.
- 74 Η ίδια η Επιτροπή ανέφερε, στο σημείο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι επιχειρήσεις και οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών μπορούν να διαδραματίσουν ενεργό ρόλο και να συμβάλουν με τις απόψεις τους στη λειτουργία του συστήματος που θεσπίζεται με την οδηγία 98/34. Η Επιτροπή υπενθύμισε, επίσης, στο ίδιο σημείο της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, δεδομένου ότι για τη συμμετοχή αυτή απαιτείται αυξημένο επίπεδο διαφάνειας, δημοσιεύει τακτικά στον ιστότοπό της (που ονομάζεται TRIS) τους σχεδιαζόμενους από τα κράτη μέλη τεχνικούς κανόνες.

- 75 Εξάλλου, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 3 και 6 της οδηγίας αυτής, για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς κρίνεται σκόπιμο να διασφαλισθεί μεγαλύτερη διαφάνεια στις εθνικές πρωτοβουλίες που αφορούν τη θέσπιση τεχνικών προτύπων ή κανονισμών και όλα τα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνονται σχετικά με τους τεχνικούς κανόνες που σχεδιάζονται από άλλο κράτος μέλος. Η αιτιολογική σκέψη 9 της εν λόγω οδηγίας διευκρινίζει ότι τα μέτρα με τα οποία θα διασφαλισθεί η καλή λειτουργία ή η εμβάθυνση της αγοράς προϋποθέτουν ιδίως μεγαλύτερη διαφάνεια των εθνικών προθέσεων, καθώς και επέκταση των αιτίων και όρων αξιολόγησης του αποτελέσματος που μπορούν να έχουν οι προτεινόμενοι κανονισμοί στην αγορά.
- 76 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, πρώτο και πέμπτο εδάφιο, της οδηγίας 98/34, κατ' αρχήν τα κράτη μέλη γνωστοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή κάθε σχέδιο τεχνικού κανόνα και η Επιτροπή θέτει τα σχέδια και όλα τα σχετικά έγγραφα υπόψη των λοιπών κρατών μελών. Βάσει της παραγράφου 2 της εν λόγω διατάξεως, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη μπορούν να απευθύνουν παρατηρήσεις προς το κράτος μέλος που γνωστοποίησε το σχέδιο τεχνικού κανόνα.
- 77 Ως προς το ζήτημα αυτό, από το άρθρο 8, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας προκύπτει ότι οι πληροφορίες που παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου δεν θεωρούνται εμπιστευτικές, εκτός αν το ζητήσει ρητώς και αιτιολογημένα το κράτος μέλος που πραγματοποιεί την κοινοποίηση.
- 78 Όσον αφορά τις εμπεριστατωμένες γνώμες που εκδίδει η Επιτροπή ή κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, υπογραμμίζεται ότι από καμία διάταξη της οδηγίας δεν προβλέπεται η εμπιστευτικότητά τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η απαίτηση διαφάνειας που διέπει την οδηγία 98/34 ισχύει κατά κανόνα για τις εν λόγω εμπεριστατωμένες γνώμες.
- 79 Το συμπέρασμα αυτό επιρρωννύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία σκοπός της οδηγίας αυτής είναι οι επιχειρήσεις να είναι σε θέση να γνωρίζουν την έκταση των υποχρεώσεων που ενδέχεται να τους επιβληθούν και να προετοιμασθούν για τη θέσπιση των διατάξεων αυτών προσαρμόζοντας, εφόσον χρειάζεται, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες τους εγκαίρως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 4ης Φεβρουαρίου 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, σκέψη 83).
- 80 Εξάλλου, η δυνατότητα των επιχειρήσεων να γνωρίζουν όχι μόνο τον τεχνικό κανόνα που σχεδιάζει να θεσπίσει το κράτος μέλος που προβαίνει στην κοινοποίηση αλλά και τη θέση που έχει διατυπωθεί σχετικά με τον κανόνα αυτό στις εμπεριστατωμένες γνώμες της Επιτροπής και των λοιπών κρατών μελών συμβάλλει, κατ' αρχήν, στην υλοποίηση του σκοπού να αποτραπεί η έκδοση ενός τεχνικού κανόνα ασύμβατου προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 81 Η απαίτηση διαφάνειας που διέπει την οδηγία 98/34 δεν απαγορεύει, ωστόσο, στην Επιτροπή, βάσει των περιστάσεων κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως, να στηριχθεί στο άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, προκειμένου να αρνηθεί την πρόσβαση σε εμπεριστατωμένη γνώμη που έχει εκδοθεί από την ίδια ή από κράτος μέλος βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, όταν αποδεικνύει ότι η πρόσβαση στην επίμαχη εμπεριστατωμένη γνώμη θίγει συγκεκριμένα και πραγματικά τον σκοπό της αποτροπής εκδόσεως τεχνικού κανόνα ασύμβατου προς το δίκαιο της Ένωσης.
- 82 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας τα επιχειρήματα της Γαλλικής Δημοκρατίας και της Επιτροπής κατά τα οποία ο κίνδυνος μειωμένης συνεργασίας των κρατών μελών, όπως αυτός περιγράφεται στην επίδικη απόφαση, συνιστά επαρκή αιτιολόγηση, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, για την απόρριψη του αιτήματος προσβάσεως στην επίμαχη εμπεριστατωμένη γνώμη.
- 83 Επομένως, ορθώς το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον με αυτή απορρίφθηκε το αίτημα προσβάσεως στην επίδικη εμπεριστατωμένη γνώμη βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

- 84 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως της Γαλλικής Δημοκρατίας πρέπει να απορριφθεί.
- 85 Δεδομένου ότι οι αιτιολογίες της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως οι οποίες προσβλήθηκαν ανεπιτυχώς με το δεύτερο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως επαρκούν αφεαυτών για να δικαιολογήσουν το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως, ο λόγος αναιρέσεως καθώς και η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

VI. Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Βάσει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων.
- 87 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο έχει εφαρμογή στην αναιρετική δίκη δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εν προκειμένω τυγχάνει εφαρμογής η διάταξη αυτή, καθώς η Γαλλική Δημοκρατία, ο C. Schlyter και η Επιτροπή ηττήθηκαν εν μέρει.
- 88 Σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.
- 89 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 4, του ίδιου Κανονισμού, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία, ο Carl Schlyter και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**
- 4) Η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.**

(υπογραφές)